

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 03 czerwca 2026 r.

DOOŚ-WDŚI.420.3.2025.SP.38

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Pracowni na rzecz Wszystkich Istot z 18 stycznia 2025 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 19 grudnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.17.2024.MP1.18, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa układu wyprowadzenia mocy z bloku gazowo-parowego w Rybniku”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a., w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

1. uchyla pkt I ww. decyzji w brzmieniu:

„Stwierdzić brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa układu wyprowadzania mocy z bloku gazowo-parowego w Rybniku”.

i w tym zakresie orzeka:

„Stwierdzam brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa układu wyprowadzania mocy z bloku gazowo-parowego w Rybniku” planowanego do realizacji: na terenie Elektrowni Rybnik, przy ul. Podmiejskiej 44 w mieście Rybnik, następnie na terenie demontowanych linii 110 kV bloków nr 1 i nr 2 do pola 02 Wielopole, na działkach ewidencyjnych nr:

- 73, 2268/6, 1935/15, 75, 1918/6, 1950/65, 537/19, 335/64, 2284/1, 2282/1, 1078/96, 1079/96, 1853/1, 2264/19, 1920/6, 1091/93, 1081/96, 1917/6, 1778/2, 2036/111, 2052/62, 1929/1, 563/96, 1080/96, 1926/2, 1923/6, 1770/6, 1916/6, 76, 848/97, 1424/14, 249/97, 2205/97, 74, 250/98, 1090/93, 1921/6, 1914/6, 71, 248/97, 847/97, 1922/6, 1077/84, 1915/6, 72, 1927/1, 1930/1, 1928/1, 1919/6, 1777/2, 1931/1, 251/97, 1082/95, 1085/60, 1924/6, 1204/100, 1982/143, 1983/143, 1980/143, 637/93, 130, 2384/143, 636/93, 2385/143, 399/97, 400/97, 638/94, 246/997, obręb Wielopole,
- 649/60, 653/60, 629/60, 586/60, 652/60, 639/62, 659/60, 648/60, 508/60, 650/60, 634/63, 651/60, 644/60, obręb Chwałęcice,

– 2068/537, 2071/537, 1863/539, obręb Golejów,
w północno-wschodniej części miasta Rybnik w województwie śląskim.”;

2. uchyla pkt II.5.4 ww. decyzji w brzmieniu:

„magazynowanie odpadów prowadzić tak, aby uniknąć powstawania niekontrolowanych odcieków tj. odpady niebezpieczne magazynować w wydzielonych, zadaszonych, zamykanych pomieszczeniach, z utwardzonym i szczelnym podłożem;”

i umarza postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

3. w pozostałej części utrzymuje ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją RDOŚ w Katowicach, po rozpatrzeniu wniosku Rybnik 2050 sp. z o.o. z 10 kwietnia 2024 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 84 u.o.o.ś., stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Od powyższej decyzji, pismem z 18 stycznia 2025 r., odwołanie wniosło Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, które zaskarżonej decyzji zarzuciło naruszenie:

1. art. 84 ust. 1, art. 63 ust. 1 pkt 1-3, art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. oraz § 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś. – poprzez brak stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w wyniku ukrycia powiązań z przedsięwzięciem „Budowa nowego bloku gazowo-parowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą”;
2. art. 63 ust. 1 pkt 1-3, art. 62a ust. 1 u.o.o.ś. w związku z art. 80, art. 7, art. 77 § 1 k.p.a. – poprzez wydanie rozstrzygnięcia o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o niekompletną kartę informacyjną przedsięwzięcia, niezawierającą danych pozwalających na prawidłową analizę, czy niezbędne było przeprowadzenie przedmiotowej oceny, a tym samym brak dostatecznego wyjaśnienia okoliczności przedmiotowej sprawy oraz naruszenie zasady prawdy materialnej i jej gwarancji, jak również przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów, polegające na rozstrzygnięciu sprawy bez wnikliwej i merytorycznej oceny okoliczności istotnych dla sprawy;
3. art. 3 pkt 13 u.o.o.ś. w związku z art. 2 ust. 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U.UE.L.2012.26.1), dalej dyrektywa – poprzez niemające poparcia w przepisach wydzielenie przedsięwzięcia polegającego na budowie układu wyprowadzania mocy z bloku gazowo-parowego w Rybniku z postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa nowego bloku gazowo-parowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą” w Rybniku, co doprowadziło do nieuwzględnienia

łącznego rezultatu przedsięwzięć, a w konsekwencji – do niepoddania pierwszego z przedsięwzięć ocenie oddziaływania na środowisko.

Ponadto Stowarzyszenie wniosło na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., o uchylenie w całości decyzji RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r. i odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu k.p.a. w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem, zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a., jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Katowicach.

W prowadzonym przez RDOŚ w Katowicach postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia liczba stron postępowania przekracza 10, co upoważniało organ pierwszej instancji, zgodnie z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś., do zastosowania art. 49 k.p.a. i zawiadamiania stron o wszelkich podejmowanych czynnościach w formie publicznych obwieszczeń. Zawiadomienie RDOŚ w Katowicach z 20 grudnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.17.2024.MP1.20, informujące strony postępowania o wydaniu decyzji i możliwości zapoznania się z jej treścią, zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Katowicach w okresie od 24 grudnia 2024 r. do 7 stycznia 2025 r. GDOŚ nie stwierdził, aby ww. zawiadomienie zostało upublicznione w sposób nieprawidłowy. Decyzja RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r. została doręczona inwestorowi 30 grudnia 2024 r., zaś pozostałym stronom, w myśl art. 49 k.p.a., 7 stycznia 2025 r. Czternastodniowy termin na wniesienie odwołania od powyższej decyzji, zgodnie z art. 57 § 1 k.p.a., upłynął 21 stycznia 2025 r. Stowarzyszenie wniosło odwołanie 18 stycznia 2025 r., zatem z zachowaniem ustawowego terminu.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie linii elektroenergetycznych 400 kV oraz 110 kV. Linia 400 kV będzie przebiegała przez teren Elektrowni Rybnik, skrzyżuje się z ul. Podmiejską i zostanie poprowadzona na słupach w pasie demontowanych linii 110 kV bloków nr 1 i nr 2 do pola 02 Wielopole w mieście Rybnik. Długość linii 400 kV wyniesie ok. 2 km. Linia ta zostanie wykonana na słupach stalowych, jednotorowych, kratowych w liczbie do 7 szt. Wysokość słupów wyniesie do 65 m, a minimalna odległość przewodów nad ziemią – 11 m. Linia 110 kV będzie podziemną linią kablową zasilania rezerwowego, wraz z którą ułożony zostanie światłowód. Linia ta zostanie ułożona od pola zasilania rezerwowego dla projektowanego bloku gazowo-parowego na terenie Elektrowni Rybnik, do pola nr 16 rozdzielni 110 kV w stacji elektroenergetycznej Wielopole. Długość tej linii wyniesie ok. 2,5 km. Wzdłuż osi linii 400 kV powstanie pas technologiczny o szerokości po 35 m od osi w obu kierunkach, zaś wzdłuż linii 110 kV – pas technologiczny o szerokości po 5 m od osi w obu kierunkach. Obecne linie 110 kV bloków nr 1 i nr 2 wyprowadzenia mocy z Elektrowni Rybnik zostaną zdemontowane.

Zakres planowanego przedsięwzięcia obejmie montaż słupów i fundamentów, przewodów fazowych, odgromowych, wykopy pod linię kablową, wykonanie przejść metodą bezinwazyjną w miejscach istniejącej infrastruktury oraz ułożenie linii kablowej 110 kV i światłowodu.

Na terenie Elektrowni Rybnik zaplanowano budowę nowego źródła energii – bloku gazowo-parowego. Planowana budowa linii 400 kV i 100 kV będą realizowane w celu wyprowadzenia mocy z planowanego bloku gazowo-parowego, który będzie jednostką rynku mocy wytwórczą, objętą umową mocową z obowiązkiem mocowym o wielkości 794,580 MW z okresem trwania obowiązku mocowego wynoszącym 17 lat, rozpoczynającym się 1 stycznia 2027 r.

Inwestycja polegająca na budowie linii elektroenergetycznej 400 kV należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 7 r.o.o.ś., tj. napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6, dla których może być nałożony obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W związku z kwalifikacją przedsięwzięcia jako mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 7 r.o.o.ś., przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na mocy art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Katowicach.

Planowane przedsięwzięcie wymienione zostało w punkcie 85 Załącznika pt. „Wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz inwestycji towarzyszących, z wyłączeniem inwestycji towarzyszących polegających na przebudowie lub remoncie istniejących linii elektroenergetycznych stanowiących elementy sieci dystrybucyjnej o napięciu równym lub wyższym niż 110 kV” ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199), dalej specustawa przesyłowa. W punkcie tym wskazana została: budowa zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z jednostki wytwórczej będącej jednostką rynku mocy wytwórczą objętą umową mocową z okresem trwania obowiązku mocowego wynoszącym co najmniej 5 lat o mocy nie mniejszej niż 50 MW. Oznacza to, że przedsięwzięcie to będzie realizowane na podstawie ww. specustawy przesyłowej, zatem zgodnie z art. 59a ust. 4 pkt 10 u.o.o.ś. organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie analizuje zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przed przystąpieniem do analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W toku postępowania GDOŚ dokonał weryfikacji karty informacyjnej przedsięwzięcia, dalej karta, wraz z uzupełnieniem. Karta spełnia wymogi wskazane w art. 62a u.o.o.ś., co pozwala na wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wraz z określeniem warunków na etapie realizacji przedsięwzięcia. Organ odwoławczy dokonał oceny wydanej decyzji oraz prawidłowości i skuteczności warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r. Warunek określony w punkcie: I powyższej decyzji nie wypełniał wymogów określonych w art. 107 § 1 k.p.a., z tego

względu GDOŚ doprecyzował miejsce realizacji przedsięwzięcia, poprzez wskazanie działek ewidencyjnych i obrębów, na których zaplanowano realizację przedsięwzięcia.

Jeden z warunków zawartych w decyzji RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r. jest obarczony wadą, o której mowa w art. 156 § 1 k.p.a., tj. został orzeczony bez podstawy prawnej. W orzecznictwie jako przypadek braku podstawy prawnej do wydania decyzji wskazuje się m.in. nałożenie na stronę obowiązku, w sytuacji gdy obowiązek ten wynika wprost z przepisu prawa (por. wyroki: NSA w Warszawie z 27 kwietnia 1983 r., sygn. akt: II SA 261/83; WSA w Szczecinie z 7 stycznia 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 1062/12). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktu II.5.4 zaskarżonej decyzji w brzmieniu: „magazynowanie odpadów prowadzić tak, aby uniknąć powstawania niekontrolowanych odcieków tj. odpady niebezpieczne magazynować w wydzielonych, zadaszonych, zamykanych pomieszczeniach, z utwardzonym i szczelnym podłożem;” – sposób magazynowania odpadów jest szczegółowo uregulowany w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. poz. 1742). Przyjąć zatem należy, że postępowanie było w powyższym zakresie bezprzedmiotowe. Z tego też względu GDOŚ uchylił zaskarżoną decyzję w tej części i umorzył postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie (punkt 2 niniejszej decyzji).

W pozostałym zakresie organ drugiej instancji utrzymał decyzję RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r. w mocy.

Powierzchnia zabudowy planowanego przedsięwzięcia wynosi ok. 20 ha. Na terenie Elektrowni Rybnik zaplanowano ułożenie linii kablowej 110 kV z wykorzystaniem technologii bezwykopowych z uwagi na istniejącą infrastrukturę. Tą samą metodą zaplanowano wyjście z terenu elektrowni i przejście przez drogę. W pasie technologicznym po zdemontowanej linii przewiduje się układanie linii kablowej w większości trasy metodą otwartego wykopu. Głębokość ułożenia linii w ziemi wyniesie poniżej 1 m. Etap budowy może trwać do pół roku.

Trasa linii elektroenergetycznej 400 kV i kablowej linii 110 kV będzie przebiegała głównie przez tereny przemysłowe, niewielkie obszary rolnicze, łąki, pastwiska, obszary nieużytków rolnych, niewielkie obszary leśne i tereny zabudowane. Linie zostaną wybudowane w pasie technicznym istniejących linii 110 kV, planowanych do zdemontowania. W pasie technicznym obowiązuje zakaz sadzenia roślinności wysokiej przekraczającej 4 m z uwagi na konieczność dostępu do linii elektroenergetycznych w razie awarii, zatem teren pod liniami oraz wzdłuż linii musi zostać pozbawiony roślinności wysokiej. Z inwentaryzacji przyrodniczej wynika, że na terenie tym nie występują siedliska chronionych gatunków roślin, nie jest to teren występowania chronionych gatunków zwierząt, grzybów, porostów, korytarzy ekologicznych ani lokalnych szlaków migracji zwierząt. Wśród drzew rosnących na terenie inwestycji przeważają brzozy, wierzby, topole, lipy, dęby, buki, robinie oraz sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*. W związku z realizacją przedsięwzięcia wyciętych zostanie maksymalnie 98 drzew. Przy jednym z zadrzewień znajdujących się przy stacji elektroenergetycznej Wielopole stwierdzono wczesno-wieczorną aktywność karlika wielkiego. Zadrzewienie to (stanowiące potencjalne siedlisko rozrodu nietoperzy) znajduje się na terenie przewidzianym pod budowę linii 400 kV.

Trasa linii elektroenergetycznych nie została zlokalizowana na: obszarach wodno-błotnych; obszarach siedlisk łągowych oraz ujść rzek; obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, obszarach górskich; obszarach objętych ochroną, w tym strefach ochronnych ujęć wód i obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych; obszarach wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarach Natura 2000, oraz pozostałych formach ochrony przyrody; obszarach, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia; obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne; obszarach uzdrowisk i obszarach ochrony uzdrowiskowej, obszarach górniczych. Teren planowanego przedsięwzięcia znajduje się poza terenami górniczymi, nie jest zagrożony osuwaniem się mas ziemnych ani powodzią. Jednak są to tereny znajdujące się w niedalekiej odległości od Jeziora Rybnickiego, część terenu Elektrowni Rybnik oraz teren na przecięciu planowanej inwestycji z ul. Podmiejską są zagrożone podtopieniami.

Planowana inwestycja nie wpłynie na gęstość zaludnienia w mieście Rybnik.

Jak wynika z opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 27 sierpnia 2024 r., znak: CG.ZZŚ.4901.137.2024.TM, przedsięwzięcie planowane jest w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) Ruda od źródeł do zb. Rybnickiego o kodzie RW6000061156519 oraz w zlewni bezpośredniej jednolitej części wód powierzchniowej zbiornikowej (JCWP RWr) Zbiornik Rybnicki o kodzie RW6000231156519, posiadających status silnie zmienionych części wód. Stan obu JCWP, zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz.U. z 2023 poz. 335), oceniony został jako zły. JCWP, ze względu na zidentyfikowane w zlewni presje, zostały uznane za zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Ponadto planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) o kodzie GW6000144 znajdującej się w regionie wodnym Górnej Odry, posiadającej dobry stan chemiczny oraz dobry stan ilościowy w związku, z czym stan ogólny JCWPd został oceniony jako dobry. Jednolita część wód podziemnych uznana została za zagrożoną nieosiągnięciem celów środowiskowych ze względu na zidentyfikowaną presję obszarową rozproszoną, związaną z rolnictwem, gospodarką komunalną i przemysłem oraz presję związaną z poborem wód podziemnych na potrzeby odwodnienia wyrobisk górniczych (rejon GZW) oraz z ujęć komunalnych. Teren inwestycji znajduje się poza zasięgiem zbiorników wód podziemnych.

Analiza oddziaływania planowanego przedsięwzięcia wskazuje, że ze względu na skalę przedsięwzięcia, rodzaj zamierzonego korzystania z wód nie wystąpią oddziaływania na jednolite części wód w trakcie budowy i eksploatacji linii elektroenergetycznych. Odpady i ścieki będą wytwarzane głównie na etapie budowy, postępowanie z nimi zgodnie z obowiązującymi przepisami zapobiegnie ewentualnym oddziaływaniom na środowisko gruntowo-wodne. Wykopy budowlane pod słupy dla linii 400 kV oraz wykopy otwarte do ułożenia linii 110 kV i światłowodu będą stosunkowo płytkie i będą to prace krótkotrwałe, zatem

nie wpłyną na jakość i ilość wód podziemnych. Nie będą pobierane wody ani wytwarzane ścieki, które mogłyby być odprowadzane do wód powierzchniowych lub podziemnych. Zatem planowane przedsięwzięcie nie będzie trwale wpływało na pogorszenie elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych JCW. Jakość wód podziemnych przy prawidłowym wykonaniu prac montażowych i należywym zabezpieczeniu linii nie ulegnie zmianie.

Przy spełnieniu warunków nałożonych w decyzji RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r., realizacja inwestycji nie wpłynie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których jest mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 690, ze zm.), a ustanowionych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz.U. z 2023 poz. 335).

Planowane przedsięwzięcie nie będzie realizowane na terenach, na których ustanowione zostały formy ochrony przyrody. Najbliższy obszar Natura 2000 Stawy Wielikąt i Las Tworkowski znajduje się ok. 10 km od granic miasta Rybnik i ok. 18,5 km od przedsięwzięcia. Planowane przedsięwzięcie nie wpłynie na cele ochrony ww. obszaru Natura 2000. Planowana inwestycja z uwagi na charakter i skalę, a także jej usytuowanie, nie będzie miała wpływu na możliwość osiągnięcia zaplanowanych celów ochrony, jak również nie będzie generowała zidentyfikowanych zagrożeń dla ostoi i przedmiotów ich ochrony.

W odległości ponad 500 m od terenu przedsięwzięcia przebiega korytarz Lasy Raciborskie - Lasy Pszczyńskie (kod: KPd-15C). Jest to korytarz o znaczeniu krajowym. Planowane przedsięwzięcie nie jest zabudową kubaturową i nie będzie miało wpływu na funkcjonowanie korytarza ekologicznego.

Wpływ planowanej linii 400 kV nie będzie miał istotnego znaczenia na krajobraz z uwagi na to, że w istniejącym krajobrazie nie pojawi się nowy element, lecz nowa linia zastąpi dotychczas istniejące.

Na etapie budowy przedsięwzięcie będzie źródłem emisji substancji gazowych i pyłowych do powietrza oraz hałasu do środowiska z ruchu pojazdów, urządzeń i maszyn budowlanych po placu budowy oraz po drogach. Dodatkowym źródłem emisji do powietrza będzie nanoszenie powłok malarskich na słupy. Emisje te będą miały charakter etapowy (inwestycja liniowa), krótkotrwałe i przemijające.

Na etapie realizacji będą wytwarzane odpady oraz ścieki, może zajść potrzeba odprowadzenia wód z wykopów budowlanych pod słupy linii 400 kV oraz linię 110 kV. Dla posadowienia słupów energetycznych (wykonania fundamentu) konieczne będzie wykonanie wykopu o głębokości około 4,5 m. W przypadku wystąpienia wysokiego poziomu wód gruntowych konieczne będzie ich odwodnienie na czas wykonania fundamentów. Będą to krótkotrwałe i miejscowe odwodnienia o niewielkim zasięgu leja depresji, który nie wpłynie na drzewa i krzewy z uwagi na brak roślinności wysokiej w pasie technicznym.

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego na etapie budowy mogą być pracujące agregaty prądotwórcze, kompresory, elektronarzędzia i zasilające je kable. Poziom emisji z

tych źródeł jest porównywalny z emisją z urządzeń wykorzystywanych w gospodarstwach domowych, zatem nie powoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego w środowisku.

Na etapie użytkowania linia elektroenergetyczna 400 kV będzie źródłem emisji pól elektromagnetycznych oraz hałasu do środowiska. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. poz. 2448) dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wartości dopuszczalne dla pola elektrycznego o częstotliwości 50 Hz nie mogą przekraczać $E = 1 \text{ kV/m}$, a pola magnetycznego $H = 60 \text{ A/m}$; natomiast dla miejsc dostępnych dla ludności E nie może przekraczać 10 kV/m , zaś $H = 60 \text{ A/m}$. Obliczenia przeprowadzone dla linii 400 kV (na wysokości wynoszącej 2 m), uwzględniające najbardziej niekorzystne warunki pracy linii – maksymalne obciążenie, maksymalny zwis linii – wskazują, że najwyższe natężenie pola elektrycznego wyniesie około $7,13 \text{ kV/m}$ i spada w miarę oddalania się od linii. Zaś maksymalna wartość pola magnetycznego mierzona na wysokości 2 m wyniosła $22,3 \text{ A/m}$. W żadnym punkcie trasy linii 400 kV nie zostaną zatem przekroczone ww. wartości dopuszczalne.

Na etapie eksploatacji linie napowietrzna i kablowa nie będą źródłem emisji ścieków oraz substancji gazowych lub pyłowych do powietrza, poza pracami konserwacyjnymi polegającymi na odnawianiu powłok malarskich na słupach, związanych ze sporadyczną emisją do powietrza węglowodorów aromatycznych, octanu butylu i naftalenu.

W związku z eksploatacją linii nie będą wytwarzane odpady poza remontami lub usuwaniem skutków awarii.

Hałas emitowany przez linię napowietzną 400 kV w trakcie eksploatacji może wystąpić jedynie przy wysokiej wilgotności, tzw. „hałas ulotu”, jednak nie będzie on przekraczał wartości dopuszczalnych wskazanych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), dalej r.d.p.h. Warunki pogodowe sprzyjające występowaniu zjawiska ulotu to mgła, deszcz, śnieg oraz wysoka wilgotność powietrza. Wraz z intensyfikacją wymienionych zjawisk wzrasta emisja hałasu do środowiska. Podczas dobrych warunków pogodowych poziom hałasu emitowanego przez linię jest porównywalny z poziomem tła akustycznego.

Zabudowa mieszkaniowa znajduje się poza pasem technologicznym o szerokości 10 m od linii (po 5 m po obu stronach osi) 110 kV i 70 m od linii 400 kV (po 35 m po obu stronach osi linii). Pas technologiczny znajduje się w najbliższej odległości wynoszącej 9 m od zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w odległości 57 m od zabudowy mieszkaniowo-usługowej i w odległości 57 m od granic zabudowy wielorodzinnej. Wyniki pomiarów wykonywanych przez różne ośrodki badawcze wykazują, że poziomy hałas emitowanego przez krajowe linie przesyłowe wysokich i najwyższych napięć w odległości kilkunastu metrów od osi linii (także przy złych warunkach pogodowych) wynoszą L_{Aeq} 36-46 dB dla linii 400 kV. Z obliczeń emisji hałasu do środowiska wykonanych na potrzeby karty wynika, że najwyższy poziom hałasu na terenie zabudowy jednorodzinnej znajdującej się w odległości 9 m od pasa technologicznego wyniesie 43,3 dB.

W celu ograniczenia oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia zaplanowane zostały przez inwestora działania opisane poniżej.

Dla ograniczenia oddziaływania na środowisko przyrodnicze RDOŚ w Katowicach w decyzji z 19 grudnia 2024 r. nałożył warunki w punktach II.1-II.4. Ponadto, jeżeli konieczna będzie wycinka drzew stanowiących możliwe siedlisko rozrodu nietoperzy, zastosowane zostaną następujące działania mające na celu minimalizację oddziaływań na karlika drobnego:

- prowadzenie prac w sezonie aktywności nietoperzy w porze dnia (tj. od kwietnia do października);
- prowadzenie wycinki drzew poza sezonem rozrodu nietoperzy (tj. od kwietnia do końca września);
- prowadzenie wycinki drzew, o obwodach większych niż 100 cm, pod nadzorem chiropterologa bez względu na porę roku (latem - kolonie rozrodcze, zimą - miejsca hibernacji);
- wywieszenie 10 budek szczelinowych dla nietoperzy w miejscach wskazanych przez chiropterologa.

Odpowiadając na zarzut Stowarzyszenia dotyczący braku wskazania w decyzji składu gatunkowego, rozmieszczenia oraz stanu ochrony drzew, co tym samym według Stowarzyszenie oznacza, że organ pierwszej instancji nie mógł prawidłowo przeanalizować możliwego zagrożenia inwestycji dla środowiska, co doprowadziło do wydania przedwczesnej i nieprawidłowej decyzji w niniejszej sprawie – w opinii GDOŚ wyniki inwentaryzacji opisane w karcie, działania planowane przez inwestora oraz przywołane powyżej warunki nałożone przez RDOŚ w Katowicach w decyzji z 19 grudnia 2024 r. w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego są wystarczające do stwierdzenia braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na długość linii wynoszącą ok. 2 km oraz jej lokalizację w miejscu istniejących linii 110 kV inwestor nie planuje zastosowania metod technicznych mających na celu ograniczenie kolizji z ptakami migrującymi. Nieznaczna długość linii oraz przyzwyczajanie się ptaków do istniejących przeszkód powodują, że linia ta nie będzie stanowiła bariery migracyjnej dla ptaków.

Na etapie eksploatacji wycinka/przycinanie drzew będzie prowadzona od 16 października do końca lutego.

W przypadku stwierdzenia występowania gatunków roślin inwazyjnych w pasie montażowym – będą one usuwane metodą mechaniczną, ich części podziemne będą wykopywane, a teren będzie obsiewany gatunkami rodzimymi, zgodnie z warunkiem II.3 w decyzji RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r.

W celu ograniczenia oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie emisji substancji do powietrza:

- emisja spalin z maszyn budowlanych i samochodów będzie ograniczana poprzez wyłączanie silników pojazdów w trakcie postoju bądź załadunku,

- drogi dojazdowe będą utrzymywane w stanie czystości i porządku poprzez uprzątnię błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń podczas realizacji przedsięwzięcia,
- materiały sypkie będą przykrywane plandekami podczas transportu pojazdami,
- magazynowane na terenie budowy materiały mogące pylić będą przykrywane plandekami.

W celu minimalizacji emisji hałasu do środowiska prace budowlane z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu budowlanego realizowane będą tylko w godzinach od 6:00 do 22:00.

Ograniczenie oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne ma na celu warunek II.5 nałożony przez RDOŚ w Katowicach w decyzji z 19 grudnia 2025 r. oraz następujące działania planowane przez inwestora:

- teren budowy zostanie zorganizowany tak, aby zminimalizować przekształcenie powierzchni ziemi,
- zaplecze budowy zostanie wyposażone w przenośne urządzenia sanitarne lub zostanie podłączone do istniejącej sieci kanalizacyjnej.

Na etapie budowy i eksploatacji wytworzone zostaną odpady z grupy 02 – odpady z leśnictwa 08 - ze stosowania powłok ochronnych, 15 – odpady opakowaniowe, 17 - odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych, 20 – odpady komunalne (wyłącznie na etapie budowy), w tym odpady niebezpieczne z grup 08, 15 oraz 16 - odpady nieujęte w innych grupach.

Gospodarka odpadami będzie prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj.:

- powstające podczas budowy oraz sporadycznie podczas eksploatacji odpady będą gromadzone w szczelnych, zamykanych i oznakowanych pojemnikach (kontenery), w sposób selektywny, niedopuszczający do mieszania się odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, w wydzielonych miejscach, odpowiednio przystosowanych dla danego typu odpadu, posiadających utwardzone szczelne podłoże,
- wytwarzane odpady w pierwszej kolejności będą poddawane odzyskowi, a jeżeli będzie to niemożliwe – będą unieszkodliwiane,
- odpady będą przekazywane specjalistycznym firmom posiadającym stosowne zezwolenia.

Planowana do budowy linia elektroenergetyczna 400 kV o długości ok. 2 km będzie miała za zadanie wyprowadzenie mocy z planowanego do budowy bloku gazowo-parowego na terenie Elektrowni Rybnik do istniejącej stacji elektroenergetycznej (SE 400/220/110 kV) Wielopole. W celu uruchomienia bloku gazowo-parowego wybudowany zostanie także gazociąg. Zatem oddziaływania związane z budową i eksploatacją planowanego przedsięwzięcia mogą się kumulować z oddziaływaniem na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć, jakimi są budowa i eksploatacja bloku gazowo-parowego na terenie Elektrociepłowni Rybnik oraz budowa gazociągu zasilającego w gaz ziemny nowy blok, jeśli będą budowane w tym samym czasie. W analizie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko przedstawionej w karcie przeanalizowane zostało oddziaływanie skumulowane planowanej do budowy linii 400 kV wraz z planowanym blokiem gazowo-parowym oraz gazociągiem.

W wyniku analizy oddziaływań skumulowanych wskazano, że skumulowane oddziaływania w zakresie emisji substancji do powietrza na etapie budowy linii elektroenergetycznej i pozostałych przedsięwzięć powodowane emisją z pojazdów i maszyn na placach budowy oraz drogach dojazdowych nie spowodują przekroczeń standardów emisji gazów i pyłów do powietrza. Substancje zanieczyszczające z pojazdów są wprowadzane do powietrza niskimi emitorami. Ich zasięg rozprzestrzeniania w powietrzu jest ograniczony do kilku- kilkunastu metrów. Ze względu na odległości dzielące poszczególne przedsięwzięcia, jest mało prawdopodobne, aby w fazie realizacji ww. przedsięwzięć dochodziło do znaczącego nakładania się emisji substancji do powietrza, kumulowania się oddziaływań w tym zakresie i ewentualnego niekorzystnego wpływu na jakość powietrza w miejscach ich lokalizacji. Poza tym warunkiem kumulacji jest realizacja przedsięwzięć w tym samym czasie. Dodatkowo oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, krótkotrwały, odwracalny i zostaną zakończone po zrealizowaniu inwestycji.

Na etapie eksploatacji linii elektroenergetycznej oraz gazociągu nie zachodzi emisja substancji do powietrza, więc oddziaływania w tym zakresie nie będą się kumulowały. Odpowiadając w tym miejscu na zarzut Stowarzyszenia dotyczący braku odniesienia się przez RDOŚ w Katowicach do skumulowanego oddziaływania na etapie eksploatacji w zakresie emisji substancji do powietrza ze spalania gazu w elektrowni, które zdaniem Stowarzyszenia będzie się wiązało z emisją szkodliwych dla środowiska i ludzi emisji do wód oraz do powietrza – należy wskazać, że na etapie eksploatacji linia elektroenergetyczna nie jest źródłem emisji substancji do powietrza, zatem nie można analizować jej skumulowanego oddziaływania z innymi przedsięwzięciami. Ponadto emisja substancji do powietrza spowodowana spalaniem gazu w planowanym bloku gazowo-parowym przeanalizowana została w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tegoż bloku.

Także w zakresie emisji hałasu do środowiska na etapie budowy oraz eksploatacji planowane przedsięwzięcia: gazociąg, linia wyprowadzenia mocy i blok gazowo-parowy nie będą źródłem przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach chronionych akustycznie. Oddziaływanie akustyczne w fazie realizacji jest związane z emisją hałasu ze środków transportu oraz maszyn budowlanych. Zasięg ich propagacji jest lokalny i ograniczony do pory dnia. Jest mało prawdopodobne, że względu na odległości dzielące poszczególne przedsięwzięcia, aby w przypadku ich jednoczesnej budowy, w fazie realizacji dochodziło do nakładania się emisji hałasu do środowiska, kumulowania się oddziaływań w tym zakresie i ewentualnego niekorzystnego wpływu na tereny, dla których wyznaczone zostały dopuszczalne poziomy hałasu. Tym bardziej, że linia elektroenergetyczna i gazociąg są inwestycjami liniowymi, zatem miejsce ich realizacji jest zmienne. Ponadto oddziaływania na etapie budowy będą miały charakter chwilowy, krótkotrwały, odwracalny i zakończą się po zrealizowaniu inwestycji.

Na etapie eksploatacji, ze względu na brak emisji hałasu z gazociągu, nie dojdzie do kumulacji w tym zakresie z emisją hałasu pochodzącą z bloku gazowo-parowego oraz z linii 400 kV. Natomiast emisja hałasu pochodzącego z linii zachodzi wyłącznie w wyniku zjawiska tzw. ulotu, który występuje jedynie podczas niekorzystnych warunków pogodowych, np. deszczu i

mgły. Ewentualne skumulowane oddziaływanie z istniejącymi liniami (w tym z ulotu) nie będzie miało znaczącego wpływu na najbliższe tereny chronione akustycznie (biorąc pod uwagę ich odległość od osi linii). Z uwagi na to, że część istniejących linii zostanie zdemontowana i ich miejsce zajmą linie 100 kV i 400 kV, ich wpływ na klimat akustycznie nie zmieni się lub się obniży, biorąc pod uwagę, że linia 110 kV będzie kablową linią podziemną.

Odnosnie kumulacji hałasu w wyniku oddziaływań bloku gazowo-parowego oraz linii elektroenergetycznej na etapie eksploatacji, należy wskazać, że dla źródła, jakim jest blok gazowo-parowy, w r.d.p.h. zostały wskazane inne dopuszczalne poziomy hałasu na terenach chronionych akustycznie niż dla linii elektroenergetycznych oraz stosuje się do nich inne przedziały czasu odniesienia hałasu. Zatem ustalone równoważne poziomy hałasu L_{AeqD} oraz L_{AeqN} dla obu przedsięwzięć mają różne przedziały czasu odniesienia, co się wiąże z tym, że ich emisja hałasu jest uśredniana w inny sposób. Niemniej w karcie przeanalizowano hipotetyczny przypadek zsumowania logarytmicznego równoważnych poziomów ciśnienia akustycznego w porze nocy obu przedsięwzięć – linii 400 kV i bloku gazowo-parowego. Analiza wykazała brak przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu wynoszących dla linii elektroenergetycznych 45 dB w porze nocy na terenach zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej. Najwyższy poziom hałasu obliczono przy zabudowie jednorodzinnej znajdującej się w odległości 9 m od pasa technicznego linii elektroenergetycznej; wyniesie on 43,3 dB oraz na terenie rekreacyjnym ogródków działkowych - 50,1 dB w porze dnia (w porze nocy na tym terenie nie obowiązuje dopuszczalny poziom hałasu). Wartości te obliczone zostały przy założeniu skrajnie niekorzystnych warunków pod względem akustycznym, przyjęto wysokość linii 11 m n.p.t. na całej długości, a taka wysokość będzie jedynie punktowa dla największego zwisu oraz w warunkach atmosferycznych „ulotu”, które mają miejsce bardzo rzadko. Zatem w odniesieniu do terenu rekreacyjnego obliczono przekroczenie hałasu o 0,1 dB, jednak jest to wartość przy założeniu skrajnie niekorzystnych warunków pod względem akustycznym.

Skumulowane oddziaływania wszystkich przedsięwzięć na wody powierzchniowe i wody podziemne nie spowodują zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych.

Na etapie eksploatacji w pozostałym zakresie nie wystąpi kumulacja oddziaływań – ścieki w trakcie eksploatacji linii elektroenergetycznej oraz gazociągu nie będą wytwarzane, zaś odpady jedynie w wyniku remontów lub awarii.

Do możliwych awarii linii napowietrznych wysokiego i najwyższego napięcia można zaliczyć: zerwanie przewodów w trakcie ekstremalnych warunków pogodowych (huraganowy wiatr, mokry śnieg), uszkodzenie izolatorów, odkształcenie lub przewrócenie konstrukcji słupa. W momencie zerwania przewodu dochodzi do przerwy w przepływie prądu, co powoduje zadziałanie systemu zabezpieczeń i wyłączenie linii spod napięcia w czasie krótszym od 100 ms. Opadający przewód, ze względu na znaczną masę, może stanowić potencjalne zagrożenie dla człowieka czy zwierzęcia przebywającego w miejscu awarii, jednak nie jest możliwe wystąpienie porażenia elektrycznego, gdyż przewód nie jest już pod napięciem. W sytuacji, gdy linia nie jest obciążona lub prąd obciążenia jest zbyt mały, aby zadziałały

zabezpieczenia przeciążeniowe, opadający przewód powoduje zwarcie doziemne, które wyłączane jest przez zabezpieczenie odległościowe linii w czasie krótszym od 50 ms. Zerwania przewodów występują niezmiernie rzadko. W Polsce odnotowuje się pojedyncze przypadki w ciągu kilkunastu lat, jednak w żadnym z nich urywający się przewód nie spowodował porażenia prądem ani innych niekorzystnych skutków.

W przypadku pęknięcia izolatora może nastąpić opadnięcie przewodu i zwarcie doziemne, które zostaje szybko zlokalizowane przez zabezpieczenia linii i powoduje natychmiastowe jej wyłączenie. Na skrzyżowaniach linii z obiektami kubaturowymi, szlakami wodnymi czy komunikacyjnymi stosowane są dwurzędowe łańcuchy izolatorowe, tak skonstruowane, że uszkodzenie jednego izolatora nie powoduje opadnięcia przewodu na ziemię. Przypadki pęknięć izolatorów są bardzo rzadkie i w związku z tym prawdopodobieństwo opadnięcia przewodu jest bardzo małe.

Do naruszenia konstrukcji słupa może dojść jedynie w przypadku kataklizmu. W Polsce zdarzały się pojedyncze przypadki złamania, a także przewrócenia słupów linii 400 kV. Nie stanowiły one zagrożenia dla ludzi. Spowodowało to jednak, że przy obecnie projektowanych słupach linii najwyższych napięć stosuje się zastrzone wymagania wytrzymałościowe, wynikające z przepisów. Wymagają one projektowania słupów z uwzględnieniem wielu nietypowych i rzadko występujących przypadków obciążeń konstrukcji. Prawidłowa eksploatacja oraz wykonywanie regularnych przeglądów i konserwacji ogranicza do minimum możliwość wystąpienia potencjalnych awarii.

Przedsięwzięcie jest elementem infrastruktury niezbędnej do zapewnienia energii elektrycznej mieszkańcom Polski. Będzie ono stanowiło element odciążenia istniejącej infrastruktury. W miejsce starych linii napowietrznych powstanie nowa o większej mocy, dzięki której doprowadzona zostanie energia elektryczna do gospodarstw domowych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 4 października 2017 r. sygn. akt II OSK 598/16 wskazał, że, w *ocenie tej [skumulowanej] należy uwzględnić nie tylko zasadę ostrożności i zapobiegania, ale także zasadę zrównoważonego rozwoju, w której mieści się nie tylko ochrona przyrody, ale i troska o rozwój społeczny i cywilizacyjny związany z koniecznością budowania odpowiedniej infrastruktury.*

Planowane przedsięwzięcie przyczyni się pośrednio do ograniczenia zmian klimatycznych. Będzie ono stanowiło wyprowadzenie mocy z bloku gazowo-parowego. Spalanie gazu ziemnego wiąże się z niską emisją zanieczyszczeń, w tym CO₂, niewielką emisją pyłu oraz SO₂. Emisja dwutlenku węgla z procesu spalania gazu ziemnego jest, przy produkcji tej samej ilości energii, o 30% niższa niż ze spalania ropy naftowej i 44% niższa niż ze spalania węgla kamiennego. Emitowanych jest ok. 4,5-raza mniej związków azotu, wielokrotnie mniej pyłów, związków siarki i nie występuje emisja rtęci (węgiel i ropa emitują śladowe ilości). Biorąc pod uwagę powyższe, można stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie przyczyni się pośrednio do ograniczenia zmian klimatycznych w skali lokalnej, regionalnej oraz w niewielkim stopniu globalnej, także przy uwzględnieniu emisji wynikającej z procesu budowy wymaganej infrastruktury.

Przedsięwzięcie zlokalizowane będzie ok. 25 km od granicy, zatem nie będzie źródłem oddziaływań transgranicznych.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez Stowarzyszenie w odwołaniu, GDOŚ przedstawia poniżej swoje stanowisko.

Jak już wskazano wcześniej, planowana napowietrzna linia elektroenergetyczna 400 kV należy do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ustala się w trybie przewidzianym w art. 63 u.o.o.ś. Ustalenia tego dokonuje organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w tym przypadku RDOŚ w Katowicach, na podstawie karty, o której mowa w art. 62a u.o.o.ś., załączonej do wniosku o wydanie decyzji. Karta zawiera podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., wśród których brane są pod uwagę takie uwarunkowania, jak: rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia; usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska; rodzaj, cechy i skala możliwego oddziaływania. Na podstawie analizy kryteriów wskazanych w przywołanym przepisie, organ może uznać, że przedsięwzięcie nie będzie wywierało znaczącego oddziaływania na środowisko, wtedy, na podstawie art. 84 ust. 1 u.o.o.ś., stwierdza w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z art. 84 ust. 2 u.o.o.ś. organ może również określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Jak wynika z akt sprawy oraz z decyzji wydanej 19 grudnia 2024 r., RDOŚ w Katowicach przeprowadził taką analizę w celu ustalenia, czy planowana linia elektroenergetyczna będzie znacząco oddziaływać na środowisko, a tym samym, czy niezbędne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko z raportem, udziałem społeczeństwa oraz opiniami i uzgodnieniami odpowiednich organów. Organ pierwszej instancji wystąpił o stanowiska organów opiniujących w tej sprawie. Wszystkie organy, tj. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku, Dyrektor Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wyraziły opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia. Dyrektor Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dodatkowo określił w opinii warunki realizacji inwestycji, mające na celu zminimalizowanie ryzyka zagrożeń dla środowiska gruntowo-wodnego na etapie budowy.

RDOŚ w Katowicach decyzją z 19 grudnia 2024 r., znak: WOŚ.420.17.2024.MP1.18, stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił warunki jego realizacji. W ocenie GDOŚ organ pierwszej instancji w uzasadnieniu ww. decyzji opisał kryteria określone w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., którymi kierował się orzekając o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Organ odniósł się do charakterystyki planowanego przedsięwzięcia, uwzględnił jego specyfikę, lokalizację oraz

sposób realizacji, oddziaływania związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia oraz sposoby ograniczania tego oddziaływania poprzez nałożenie warunków jego realizacji.

Zdaniem GDOŚ organ pierwszej instancji dysponował wystarczającym materiałem dowodowym. Karta zawiera wszystkie informacje wskazane w art. 62a u.o.o.ś., niezbędne do przeanalizowania oddziaływania na środowisko przez organ specjalizujący się w tej dziedzinie. W karcie, wbrew twierdzeniom Stowarzyszenia, są także informacje o planowanej budowie bloku gazowo-parowego, gazociągu oraz o tym, że planowana inwestycja będzie stanowiła wyprowadzenie mocy z planowanego do budowy bloku. Na to wskazuje sama nazwa przedsięwzięcia: „Budowa układu wyprowadzenia mocy z bloku gazowo-parowego”. W świetle tego zarzuty Stowarzyszenia o ukrywaniu powiązań planowanej linii elektroenergetycznej z blokiem gazowo-parowym są zupełnie bezpodstawne. W karcie przeprowadzono także analizę skumulowanego oddziaływania na środowisko ww. przedsięwzięć z oddziaływaniami na środowisko wynikającymi z realizacji i eksploatacji linii elektroenergetycznych. Potwierdzeniem tego są informacje przytoczone w uzasadnieniu tej decyzji na stronach 10-12. Dodatkowo należy podkreślić, że wszystkie organy, które wydawały opinie co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, posiadając informacje podane w karcie o planowanej budowie zarówno gazociągu, jak i bloku gazowo-parowego stwierdziły brak takiego obowiązku.

Z tym stanowiskiem w zakresie braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania dla przedmiotowego przedsięwzięcia zgadza się także organ odwoławczy, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu tej decyzji. Stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, przy uwzględnieniu określonych w sentencji warunków, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Stowarzyszenie obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanych linii elektroenergetycznych wywodzi z ich powiązania technologicznego z planowaną budową bloku gazowo-parowego na terenie Elektrowni Rybnik, który będzie jednostką rynku mocy wytwórczą, objętą umową mocową z obowiązkiem mocowym o wielkości 794,580 MW oraz dwoma gazociągami wysokiego ciśnienia DN500 MOP 8,4 MPa i DN500 MOP 8,4 MPa. Zdaniem Stowarzyszenia przedsięwzięcia te należało objąć jednym postępowaniem w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z obowiązkową oceną oddziaływania na środowisko. Wydanie odrębnych decyzji w opinii Stowarzyszenia spowodowało podzielenie przedsięwzięcia (tzw. salami slicing), czego skutkiem było wyłączenie linii elektroenergetycznej z przeprowadzenia jednej i kompleksowej oceny oddziaływania na środowisko dla wszystkich planowanych przedsięwzięć związanych z budową bloku gazowo-parowego.

Z podanej w karcie mocy nowego bloku gazowo-parowego wynoszącej 794,580 MW wynika, że przedsięwzięcie to należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na

środowisko i wymaga obligatoryjnie oceny oddziaływania na środowisko. Każde z planowanych przedsięwzięć, tj. budowa linii elektroenergetycznych i ww. bloku, a także gazociągu wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozważając możliwości łącznego traktowania tych przedsięwzięć i uzyskania dla nich jednej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy zwrócić uwagę, że, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś., pod pojęciem przedsięwzięcia rozumie się zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty.

Warto podkreślić, że pojęcie „przedsięwzięcia powiązane technologicznie”, mimo istotnego znaczenia, nie znalazło wyraźnej definicji w przepisach prawa dotyczących systemu ocen oddziaływania na środowisko, ale może opierać się o praktykę orzeczniczą w podobnych sprawach. Natomiast za sztuczny podział przedsięwzięcia, tzw. salami slicing, uznawany jest zabieg, który ma na celu uniknięcie konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub też uniknięcie konieczności przeprowadzenia obligatoryjnej oceny oddziaływania na środowisko. Zatem ze względu na brak ustawowej definicji powiązania technologicznego, kwestie te powinny być analizowane i weryfikowane dla każdego przypadku indywidualnie.

W innym postępowaniu, w którym również Stowarzyszenie złożyło skargę do sądu, dotyczącą dzielenia przedsięwzięć polegających na budowie bloku CCGT klasy 600 MW na terenie Elektrowni Adamów i budowy gazociągów wysokiego ciśnienia DN300 i DN100 do zasilania tego bloku, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, dalej WSA w Poznaniu, wyrokiem z 27 listopada 2024 r., sygn. akt IV SA/Po 676/24, oddalił skargę Stowarzyszenia od ww. decyzji. Wyrok ten co prawda nie jest prawomocny, jednak w wyroku tym Sąd stwierdził, że organy obu instancji prawidłowo oceniły, że pomiędzy planowaną budową bloku CCGT klasy 600 MW a budową gazociągów wysokiego ciśnienia DN300 i DN100, nie doszło do zjawiska nieprawidłowego dzielenia przedsięwzięcia, tzw. salami slicing. W opinii GDOŚ także w odniesieniu do planowanej linii elektroenergetycznej, bloku gazowo-parowego oraz gazociągu nie doszło do nieprawidłowego dzielenia przedsięwzięć, ponieważ żadne z planowanych przedsięwzięć nie uniknęło uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla budowy bloku gazowo-parowego została wydana po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko z uwagi na kwalifikację przedsięwzięcia jako mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, stosownie do § 2 ust. 1 pkt 3 r.o.o.ś., jako elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w rozumieniu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. poz. 1860) z wyłączeniem odpadów niebędących biomasą w rozumieniu § 2 pkt 1 tego rozporządzenia, w celu wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej, o mocy cieplnej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy

nominalnym obciążeniu tych instalacji. Dla gazociągu oraz dla linii elektroenergetycznej także wydane zostały decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy także podkreślić, że istotne znaczenie w rozpatrywanej sprawie ma również okoliczność, że budowa zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z jednostki wytwórczej będącej jednostką rynku mocy wytwórczą objętą umową mocową z okresem trwania obowiązku mocowego wynoszącym co najmniej 5 lat o mocy nie mniejszej niż 50 MW – podlega szczególnym regulacjom specustawy przesyłowej, co też determinuje odmienną właściwość organów wydających decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego typu inwestycji. Dlatego też właściwym do wydania tej decyzji dla budowy gazociągów był RDOŚ w Katowicach, a do decyzji dla budowy bloku gazowo-parowego na terenie elektrowni Prezydent Miasta Gliwice (organ ten został wyznaczony przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach).

Objęcie linii elektroenergetycznych, gazociągu oraz nowej jednostki energetycznej odrębnymi decyzjami nie powoduje zniekształcenia rzeczywistej skali oddziaływania tych przedsięwzięć. Żadne z tych przedsięwzięć nie zostało pozostawione poza rozstrzygnięciem w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku linii elektroenergetycznej 400 kV odstępianie od oceny oddziaływania na środowisko poprzedzone było analizą uwarunkowań związanych ze specyfiką tego typu przedsięwzięć liniowych, ich usytuowaniem, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, jak również skalą możliwego oddziaływania.

Jak wynika zarówno karty, jak i z uzasadnienia tej decyzji przeanalizowane zostało skumulowane oddziaływanie przedsięwzięć zwłaszcza na etapie realizacji wszystkich planowanych inwestycji. Z uwagi na to, że linia elektroenergetyczna jest inwestycją liniową, a blok gazowo-parowy punktową, to kumulacja ograniczy się raczej do tej części linii, która będzie realizowana i eksploatowana na terenie Elektrowni Rybnik. Ponadto oddziaływanie na środowisko nowego bloku gazowo-parowego Elektrowni Rybnik będzie głównie na etapie eksploatacji, czas budowy to oddziaływanie stosunkowo krótkotrwałe i przemijające. Zaś w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia – linii elektroenergetycznej 400 kV (ale także gazociągu) oddziaływania na środowisko będą zachodziły głównie na etapie ich budowy. Na etapie eksploatacji gazociąg praktycznie nie oddziałuje na środowisko, a linia elektroenergetyczna jedynie w zakresie promieniowania elektromagnetycznego i w niekorzystnych warunkach atmosferycznych w zakresie emisji hałasu.

W świetle powyższych wyjaśnień stanowisko Stowarzyszenia dotyczące sztucznego dzielenia przedsięwzięć w celu uniknięcia procedury oceny oddziaływania na środowisko nie zasługuje na uwzględnienie.

Podsumowując, w opinii GDOŚ organ pierwszej instancji prawidłowo zastosował art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., tj. przeprowadził łączną ocenę rodzaju/cech przedsięwzięcia, usytuowania i możliwych oddziaływań, w tym kumulacji z blokiem gazowo-parowym i gazociągiem. Brak przekroczeń standardów emisji do środowiska, lokalizacja poza obszarami chronionymi są podstawą do stwierdzenia braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Skarżący wiąże linię 400 kV i linię 110 kV z blokiem gazowo-parowym, jako

elementy tego samego przedsięwzięcia. Jak wyżej wykazano, linia 400 kV nie stanowi elementu ciągu technologicznego bloku gazowo-parowego (ciąg: turbina gazowa – kocioł odzyskowy – turbina parowa – generator); jest to infrastruktura sieciowa wyprowadzenia mocy do krajowego systemu elektroenergetycznego. Natomiast analiza oddziaływań skumulowanych została przeprowadzona. Dyrektywa nie zakazuje prowadzenia odrębnych postępowań dla powiązanych funkcjonalnie komponentów, o ile nie dochodzi do obejścia obowiązków dyrektywy, tj. braku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W rozpatrywanej sprawie wszystkie planowane przedsięwzięcia wymienione w odwołaniu Stowarzyszenia uzyskały decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Wobec powyższego zarzut naruszenia art. 84 ust. 1 w związku z art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. i § 3 ust. 1 pkt 31 r.o.o.ś. jest niezasadny.

Analiza skali, lokalizacji i oddziaływania planowanego przedsięwzięcia opisana w uzasadnieniu tej decyzji wykazała, że karta zawiera wszystkie informacje, które są niezbędne do przanalizowania przez organ pod kątem potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Karta zawiera wszystkie informacje potrzebne do przeprowadzenia screeningu: parametry i lokalizację linii 400 kV/110 kV, opis środowiska przyrodniczego i wodnego (JCWP/JCWPd), wyniki obliczeń w zakresie promieniowania elektromagnetycznego, emisji hałasu do środowiska oraz emisji substancji do powietrza, w tym skumulowanej. W zakresie opisu bioróżnorodności w karcie odwołano się do inwentaryzacji przyrodniczej, a także opisano środki minimalizujące oddziaływania na środowisko przyrodnicze dla ornitofauny/chiropterofauny.

Powołana przez odwołującego zasada przezorności, o której mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.), nie stanowi samoistnej podstawy do nakazania przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeśli z wiarygodnego materiału dowodowego wynika, że oddziaływania są zgodne ze standardami wynikającymi z przepisów. W innym przypadku w każdej sprawie należałoby orzekać obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub każde przedsięwzięcie należałoby zaliczyć do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z obowiązkiem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zatem w rozstrzygnięciu RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r. GDOŚ nie dopatrył się naruszenia art. 80, art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., tj. braku dostatecznego wyjaśnienia okoliczności sprawy, naruszenia zasady prawdy materialnej oraz przekroczenia granicy swobodnej oceny dowodów, polegającego na rozstrzygnięciu sprawy bez wnikliwej i merytorycznej oceny okoliczności istotnych dla sprawy.

Przed wydaniem decyzji rozstrzygającej w sprawie, GDOŚ, mając na względzie obowiązki płynące z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 k.p.a.), zawiadomieniami z 9 kwietnia 2026 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.3.2025.SP.34, 35, poinformował strony o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści. Żadna ze stron nie złożyła dodatkowych uwag i wniosków.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. GDOŚ stoi na stanowisku, że RDOŚ w Katowicach prawidłowo ustalił okoliczności mające znaczenie dla sprawy oraz zebrał potrzebne dowody. W sprawie właściwie, adekwatnie do uwarunkowań środowiskowych wskazanych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś, stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia. W ocenie GDOŚ, biorąc pod uwagę lokalizację i skalę inwestycji, jak też zastosowane rozwiązania mające zminimalizować ewentualne wystąpienie negatywnego oddziaływania, brak jest podstaw do uchylecia zakwestionowanej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, a tym bardziej brak jest przesłanek do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 ab initio k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktu: I decyzji RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r.

Natomiast uchylenie decyzji i umorzenie postępowania organu pierwszej instancji – art. 138 § 1 pkt 2 in fine k.p.a. może mieć miejsce w sytuacji, gdy postępowanie to było bezprzedmiotowe. Przesłanka bezprzedmiotowości wystąpi, gdy brak było podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania danej sprawy w ogóle bądź nie było podstaw do rozpoznania jej w drodze postępowania administracyjnego, czy też tylko w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego przed tym organem pierwszej instancji (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 853). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktu: II.5.4 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Katowicach z 19 grudnia 2024 r.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona

decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. ██████████ – pełnomocnik Rybnik 2050 sp. z o.o., adres do e-Doręczeń: ██████████
██████████
2. Minister Klimatu i Środowiska, adres do e-Doręczeń: AE:PL-76338-88700-JTFJE-30
3. Pełnomocnik Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, adres do e-Doręczeń: AE:PL-45840-12180-WTHVA-26
4. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, adres do e-Doręczeń: AE:PL-65602-86917-DSESB-14
5. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a., w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, adres do e-Doręczeń: AE:PL-50844-78007-IRSIV-24